

LÍŠNICKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK

LÉTO 2019

150 LET OD SVĚCENÍ KOSTELA

Zprávy z obecního úřadu

Co je nového na obci? Na první pohled se zdá nic, ale jaro bylo plné změn. Možná jste zaznamenali, že úklid po zimním období se protáhl do měsíců, ve kterých se už běžně udržovala veřejná zeleň. Toto zpoždění bylo způsobeno pracovním úrazem obecního zaměstnance, který trval déle jak měsíc. Proto, aby se co nejvíce eliminoval takovýto výpadek v budoucnu zastupitelstvo obce schválilo návrh na vytvoření nového pracovního poměru. Zaměstnanci „technických služeb“ jsou tedy Petr Divoký a Petr Bříza. Během roku brigádnicky vypomáhá Martin Diblík a o prázdninách budeme mít i několik brigádníků z řad studentů. V současnosti probíhá sekání trávy podél komunikací. Na úsecích, kde to bylo možné, jsme si poradili s vlastní technikou, na účelových komunikacích byla tato činnost zadána externě. Začalo se také s opravami místních a účelových komunikací s naší soupravou na opravy. Postupně budou opravovány místa určená dopravní komisí, a která jsou možná opravit svépomocí touto soupravou. Přes prázdniny dojde také ke znatelné úpravě veřejné zeleně, kdy budou staré a přerostlé keře vyřezány a ve vhodném období nahrazeny novými prvky.

Dlouho nefungující radar na dolním konci se podařilo připojit do elektrické sítě a snad dopomůže ke zklidnění provozu v prázdninových měsících. Na jaře se u druhého radaru u obecního úřadu projevila dosluhující baterie. Tento radar je napájen z veřejného osvětlení. Proto fungoval jen během noci a jen několik hodin po rozednění, kdy ještě kapacita baterie pro provoz stačila. Do zařízení byla dána baterie nová a radar již funguje po celý den.

V červnu se podařilo otevřít sezónní občerstvení U Smrku ve sportovním areálu. Provoz funguje každý den a pokud nenastanou důvody k omezení provozu, měl by fungovat určitě do konce srpna a v září podle počasí. Na začátku prázdnin se porouchalo čerpadlo pro postřik antuky. Původní předpoklad, že to odnesl jen fázový měnič, se bohužel změnil na potřebu koupit čerpadlo nové. Tato oprava vyřadila na několik dní antukový dvorec z provozu.

Pokračují práce na územním plánu. Máme za sebou společné projednání, ze kterého vzešli určité připomínky, které mají autoři plánu za úkol zpracovat. Až se tak stane bude podle zákonné normy stanoven termín veřejného projednání. Sledujte proto úřední desku.

Chtěl bych na tomto místě poděkovat Marku Papcunovi a Karlu Kopeckému za jejich dlouholetou péči zvony o věžní hodiny na našem kostele. Současně také děkuji kostelníkovi panu Antonínu Břízovi a jeho rodině za celoživotní starost o náš kostel a všem ostatním, kteří se staráte ať už o kostel samotný nebo hřbitov kolem něj. Kdybych Vás měl všechny vyjmenovat určitě by mi nestačila tato stránka. Díky vám všem máme v naší vesnici kostel na, který můžeme být právem hrdi a, který letos slaví 150 let od svého vysvěcení.

Hezké léto a prázdniny, starosta obce

5. jednání Rady obce Líšnice dne 24. dubna 2019

Rada obce bere na vědomí:

- pracovní úraz obecního zaměstnance, nejsou pokryté obecní potřeby úklid, údržba komunikací – zvážit přijmutí dalšího zaměstnance, rada souhlasí.
- stav lesa pod TV převaděčem k Pasekám - návrh na smýcení. Dále nákup a umístění svodidel na cestě do Pasek.
- vědomí stav připojení radaru u č.p.115 jako neměřený odběr – zbývá ČEZ Distribuci dodat revizi elektrického zařízení.
- zprávu a protokol ČŠI o kontrole v ZŠ Líšnice.
- že je již zapsána změna jednatele v s.r.o. Správa majetku obce Líšnice.
- schválení dotace Pardubickým krajem na pořízení územního plánu – nutné schválit obecním zastupitelstvem.
- stav Akce Dubina – nyní na územním plánování.

Rada obce schválila:

- vyhlášení výběrového řízení na funkci ředitele příspěvkové organizace Základní a mateřská škola Líšnice.

6. jednání Rady obce Líšnice dne 5. června 2019

Rada obce:

- jmenovala komisi pro výběrové řízení na ředitele organizace Základní a mateřská škola Líšnice.

7. jednání Rady obce Líšnice dne 12. června 2019

Rada obce bere na vědomí:

- zápis z veřejnosprávní kontroly v příspěvkové organizaci Základní škola a Mateřská škola Líšnice, IČ: 71006281 ze 14.5.2019. Kontrola nenalezla žádné pochybení. Rada schvaluje účetní závěrku této příspěvkové organizace za rok 2018 s výsledkem hospodaření – zisk 179 311,19 Kč a schvaluje převod tohoto výsledku hospodaření do zisku minulých let - účet 432.
- vědomí plnění rozpočtu daňovými příjmy k 31.5.2019. Kromě daně z příjmu právnických osob, kde není naplněno 5/12, jsou ostatní daně plněny dle rozpočtu.
- stav na tvorbě územního plánu.

Rada obce schválila:

- v pozici valné hromady účetní závěrku obchodní korporace Správa majetku Obce Líšnice, s.r.o., IČ: 27529207 za rok 2018 s výsledkem hospodaření – ztráta 388 353,82 Kč a schvaluje umoření této ztráty ze zisku minulých let 350 610,41, zbytek převést na neuhrazenou ztrátu minulých let. Ztráta vznikla zejména vlivem kalamitních těžeb (nízká cena kulatiny, vyšší náklady na těžbu) a zvýšené pěstební činnosti.
- nájemní smlouvu objektu občerstvení U smrku č.e.7 na dobu určitou od 10.6.2019 do 30.9.2019 p. Jiřímu Kašparovi, IČ: 765 30 434 za nájemné 2 000,- Kč.
- poskytnutí daru 5 000,- Kč oblastnímu spolku Českého červeného kříže Ústí nad Orlicí, IČ: 004 26 261 na rekonstrukci budovy sídla spolku.
- schvaluje poskytnutí daru 6 000,- Kč Spolku myslivců Líšnice, z.s., IČ: 474 99 141 na zajištění Mysliveckého dne – ceny do dětské soutěže.

6. zasedání Zastupitelstva obce Líšnice, konané dne 15. května 2019

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

- zprávu o činnosti Rady obce a zprávu o fungování školské rady.
- schválením dotace z Pardubického kraje na obnovu drobné církevní památky na parc. č. 1417 v k.ú. Líšnice.
- záměr podání žádosti o dotaci na hasičský dopravní automobil do 14.6.2019. Realizace a spoluúčast na financování bude v roce 2020, pokud bude žádost schválena.
- stav vypsání konkurzního řízení na ředitele/ředitelku příspěvkové organizace MŠ a ZŠ Líšnice IČO:71006281. Konkurzní řízení musí být vypsáno podle nové vyhlášky MŠMT č. 54/2005 Sb. v platném znění od 1.5.2019.
- obsazení sezónního občerstvení U Smrku ve sportovním areálu. Na vyhlášenou výzvu k podání nabídky v daném termínu 8.4.2019 žádný zájemce nepřihlásil. Starosta zjišťuje možné alternativní možnosti provozu v sezóně 2019.
- stav územního plánu.
- stav zprovoznění informačního radaru umístěného na sloupu elektrického vedení u č.p. 115.

Zastupitelstvo obce schválilo:

- ověřovateli zápisu Bc. Michala Schreibera a Petra Štefka.
- program zasedání ZO.
- vznik pracovněprávního vztahu mezi Obcí Líšnice a členem zastupitelstva obce Petrem Břízou od 1.6.2019.
- uzavření smlouvy o poskytnutí dotace z programu Podpora pořízení územních plánů, mezi poskytovatelem dotace Pardubickým krajem zastoupeného JUDr. Martinem

Netolickým Ph.D., hejtnanem Pardubického kraje a Obcí Líšnice zastoupené Ing. Pavlem Štefkem, starostou obce. Evidenční číslo smlouvy: OR/19/21892.

- Zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 1 ze dne 15.5.2019.

7. zasedání Zastupitelstva obce Líšnice, konané dne 26. června 2019

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

- zprávu o činnosti Rady obce.
- informaci starosty obce o schválení „Závěrečného účtu svazku Sdružení obcí Orlicko za rok 2018“ bez výhrad valnou hromadou svazku konanou dne 25.6.2019

Zastupitelstvo obce schválilo:

- Závěrečný účet Obce Líšnice a účetní závěrku obce Líšnice za rok 2018. Zastupitelstvo obce s vědomím závěrečných výroků zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření Obce Líšnice za rok 2018 souhlasí s celoročním hospodařením obce v roce 2018 bez výhrad.
- uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti č. IV-12-2015430/VB/1 Líšnice p.p.č. 1110/4 – Reichl - kNN mezi ČEZ Distribuce, a.s. se sídlem Děčín IV- Podmokly, Teplická 874/8, PSČ 405 02, IČO: 24729035 zastoupenou Miroslavem Fikejzem a Obcí Líšnicí se sídlem Líšnice 226, PSČ 561 84, IČO: 00279170 zastoupenou starostou obce Ing. Pavlem Štefkem.
- rozpočtové opatření č. RO – 2 ze dne 26.6.2019.

Zastupitelstvo obce bylo seznámeno s:

- průběhem valné hromady VaK Jablonné nad Orlicí konané 20.6.2019 v Jablonném nad Orlicí.
- průběhem valné hromady Sdružení obcí Orlicko konané 25.6.2019 v Klášterci nad Orlicí.
- podpisem smlouvy o dílo s panem Hynkem Bláhou na restaurování pískovcové sochy Kalvárie na parc. č. 1417 v k.ú. Líšnice.
- stavem konkurzního řízení na ředitele/ředitelku příspěvkové organizace MŠ a ZŠ Líšnice IČO:71006281. V daném termínu byla doručena jedna přihláška. První zasedání jmenované konkursní komise se uskuteční 3.7.2019 na OÚ Líšnice.
- podpisem smlouvy s nájemcem sezónního občerstvení U Smrku s panem Jiřím Kašparem, Luigginos s.r.o., Nádražní 216, 561 01 Žamberk, IČ: 06680356.
- se stavem územního plánu a k němu podanými připomínkami během lhůty k podávání připomínek ke společnému jednání.
- se stížnostmi na absenci dopravního značení na některých místních komunikacích.
- Se záměrem odkupu pozemku parc.č. 1417 a směny pozemku parc.č.1419/1 za účelem vytvoření prostoru pro chodník/cyklostezku a umístění renovované sochy Kalvárie na místo dříve od stávající komunikace.

Zastupitelstvo obce souhlasí s:

- využitím sálu v č.p. 25 pro potřeby spolků (zájem projevil Spolek myslivců jako klubovna kroužku mládeže.

Správa majetku obce Líšnice, s.r.o.

Vážení čtenáři, v kostce bych Vám chtěl přiblížit význam a přínos obecní společnosti Správa majetku obce Líšnice, s.r.o., kterou ze 100% vlastní Obec Líšnice.

Společnost byla založena v prosinci 2007 zejména za účelem hospodaření v obecních lesích, pro provádění zimní a letní údržby obce a s tím související nákupy komunální techniky. Snahou bylo oddělit výdělečnou hospodářskou činnost v lesích od veřejné funkce Obce s tím, že výtěžek z hospodaření bude předáván Obci či z něho bude financována péče o Obec. Dalším podstatným důvodem byla také skutečnost, že Obec nebyla a není plátcem daně z přidané hodnoty (DPH). To je zejména s ohledem na zpeněžování dřeva a s tím související náklady nutností, jinak by docházelo k tomu, že by nebyl možný odpočet DPH z nákupů materiálu, služeb i techniky a to by znamenalo velkou ztrátu. A být plátcem DPH přímo jako Obec bylo tehdy administrativně velmi náročné.

Nejvyšším orgánem společnosti je valná hromada, jejíž působnost vykonává rada obce. Jednatelům starajícím se o každodenní chod společnosti byl od vzniku do jara letošního roku bývalý starosta Ing. Miroslav Kepřta, nyní je jednatelem úřadující starosta Ing. Pavel Štefek.

Společnost hospodáří na veškerých lesních pozemcích v majetku Obce podle lesního hospodářského plánu, který je sestaven odbornou firmou vždy na 10 let, nyní je aktuálně platný od roku 2017. Dle něho se řídí pěstební činnost, výchovné zásahy i úmyslná těžba dřeva. Garantem správnosti hospodaření i nejčastějším vykonavatelem prací je Miroslav Kubiček, č.p. 277, který tuto činnost vykonává jako osoba samostatně výdělečně činná. Hned mne přitom napadá osobní postřeh, jak se třeba poctivě stará o nové výsadby, které by bez jeho ranních záливоk z desítek barelů donesených do lesa na hůře přístupná místa, či za pomoci hasičů na snadněji dosažitelných místech, živořily či nepřežily. Dalšími dodavateli prací při těžbách či výchovných zásazích je několik živnostníků zabývajících se službami pro lesnictví z naší obce a okolí. O výsadbu se obvykle postará místní spolek myslivců, díky jim za to. Za Obec na hospodaření v lesích dohlíží osoba nejpovolanější, Ing. Radislav Koráb. Na vedení účetnictví a daně dohlíží autor tohoto článku. V loňském roce v lesích proběhla kontrola ze strany České inspekce životního prostředí, která neshledala prakticky žádná pochybení, vytknuty byly jen drobnosti.

Lesní pozemky má společnost od Obce propachtovány. Za to náleží Obci pacht odvíjející se od tržeb za zpeněžené dřevo; konkrétně pacht činí 40 % z hodnoty tržeb. Zpeněžení dřeva se provádí jak přímo s pilami, tak i s obchodníky, z nichž nejčastějším je společnost Zelená

biomasa a.s., která je cenově velmi vstřícná. Společnost zaměstnává na částečný úvazek jednoho pracovníka. Po úhradě veškerých nákladů na těžbu či pěstební činnost společnost ze zbylého zisku pořizuje a stará se o techniku potřebnou jak pro hospodaření v lesích, tak i pro péči o obec. Jde zejména o 2 komunální traktory s širokým příslušenstvím.

V posledních dvou letech byla vzhledem k výraznému poklesu cen dřeva až na výjimky zastavena úmyslná těžba. Provádí se jen těžba nahodilá (kalamitní) po negativních zásazích přírody, zejména větru, sněhu, námrazy a hlavně podkornímu hmyzu v podobě různých druhů lýkožrouta. Společnosti tak značně poklesly tržby, přitom náklady na nahodilou těžbu jsou při přepočtu na vytěženou jednotku vyšší než při těžbě mýtní. Taktéž vzrostou v blízké budoucnosti náklady na pěstební činnost, holá místa však není možné v lese nechat.

Nyní několik čísel za celou historii trvání společnosti v letech 2008 – 2018 v tisících Kč:

Tržby z lesní činnosti: 17 193, získané dotace na pěstební činnost 256, nákup techniky a vybavení 2 012, dotace získané na pořízení techniky 552, pacht náležející do obecního rozpočtu 6 877, z toho uhrazeno 6 028, ze zbytku nevyplaceného pachtu byla financována hodnota dosud neodepsané techniky.

Doufáme, že se příroda alespoň trochu umoudří, že budou vyslyšeny názory odborníků na nutnost změny skladby lesa a tím bude umožněno zachování obecních lesů pro další generace jak z pohledu přírodního, tak i ekonomického.

Jan Štěpánek, místostarosta obce

Úklid líšnických lesů, vod a strání

V sobotu 13. dubna proběhl v naší obci a jejím blízkém okolí plánovaný úklid lesů, vod a strání. Čtyřicet dobrovolníků se zaměřilo na lokality kolem silnice č. 11, 312, 31218 a také na „Babinu“, kde bylo ze všech míst nalezeno nejvíce pohozených pneumatik. Celkem se všem skupinkám podařilo shromáždit dvanáct pytlů směsného odpadu a neuvěřitelné množství železného šrotu a výše zmíněných pneumatik. Akce tedy splnila svůj účel. Potěšil nás zejména přístup nejmenších dobrovolníků, kteří nedokázali pochopit, jak lidé mohou udělat v lese takový nepořádek. Je dobré vidět, jak povědomí o třídění odpadů a životním prostředí roste již od těch nejmladších.

Srdečně děkujeme všem čtyřiceti zúčastněným, kterým není život v naší obci lhostejný a doufáme, že v příštím roce se nás sejde ještě o něco více.

Ludmila Bednářová

V naší mateřské škole se pořád něco děje

I druhá polovina školního roku byla nabitá zajímavým programem. Zkusme se ohlédnout a zavzpomínat, co jsme všechno zažili. Například jsme s dětmi navštívili několik divadelních představení, koncert ZUŠ, vydováděli se na karnevale a o čarodějnicích míchali kouzelné lektvary. Od dubna jsme každý čtvrtek jezdili plavat do bazénu v Ústí nad Orlicí. Pěšky jsme se vydali na Babiččin statek, kde jsme se naučili něco o zvířátkách a zkusili si, jak se o ně postarat. Děti přivítaly básničkami a písničkami nové líšnické občánky. Při sportovní olympiádě jsme ukázali svoji odvahu a zdatnost při plnění různých disciplín. Společně jsme pak u ohně opekli buřty, večer poslechli pohádky a zalezli do postýlek. Tradičně jsme připravili vystoupení pro rodiče a pak si s nimi na zahradě zasoutěžili. Nakonec opět přišel čas na rozloučení s kamarády, kteří po prázdninách nastupují do školy. Předškoláci byli slavnostně pasováni na školáky a byly jim předány odznaky školáka, vysvědčení a drobné dárky. Dětem i rodičům přejeme hezké prázdniny a v září se budeme těšit.

kolektiv MŠ

Fotka zleva: David Z., Taťána D., Tereza N., Nikol F., Vojtěch V., Dominika M., Denisa B., Jitka K., chybí Eliška B. a Sára Č.

Základní škola Líšnice

Čas letí jako splašený a máme tu opět závěr školního roku 2018/2019. Co přinesl ten letošní? Všichni žáci i učitelé za sebou nechali kus práce a rozhodně se tu nenudili, protože kromě učení zvládli i mnoho dalších aktivit. Poslední školní třetinu jsme zahájili velikonoční dílnou, kde si žáci připomněli lidové tradice a svými výrobky potěšili rodiny. Vybraní žáci reprezentovali naši školu v přírodovědné soutěži, kde se na druhém místě v konkurenci dalších zhruba sedmdesáti žáků z regionu umístila žákyně 4. ročníku Petra Divoká. Úspěšně reprezentovali školu i vybraní recitátoři na okresním kole recitační soutěže v Ústí nad Orlicí. V průběhu roku jsme navštívili mnoho kulturních akcí v Žamberku. Žáci si v rámci literární výchovy užili výukové programy knihovny Žamberk. Pravidla silničního provozu a zručnost

jízdy si žáci vylepšovali na dopravním hřišti v Žamberku. Ti nejstarší získali po úspěšném složení zkoušky řidičský průkaz cyklisty z rukou příslušníků POLICIE ČR. Příjemnou součástí roku jsou školní výlety. Žáci pátého ročníku se vydali na poznávací zájezd do Prahy, prošli se historickou částí a lodí se projeli po Vltavě. Všichni žáci se pak vydali za poznáním doby Keltů do oppida v Nasavrkách, kde spolu s obyvateli této osady prožili příjemný den a prakticky si vyzkoušeli dobové aktivity. Tradičně jsme se s rodiči potkali na zahradní slavnosti, letos na téma Cesta kolem světa, kterou jsme naštěstí ukončili dřív, než se strhl velký liják. V posledním týdnu si žáci zaspotovali ve smíšených týmech a stopovali a hledali poklad v okolí školy. Slavnostní hostinou se rozloučili s letošními pátáky a s vysvědčením se vydali na prázdniny. Odpočatí a plní prázdninových zážitků se v naší škole v září sejde 28 školáků a stávající učitelský sbor, který se rozšíří o nové kolegyně - paní učitelku Evu Stejskalovou a Patricii Kerhartovou. Všem krásné léto.

Alena Dorčincová, tř. uč. II. Třídy

Sbor dobrovolných hasičů

Jedna z nejnáročnějších částí roku je úspěšně za námi. S dětmi jsme pilně trénovali, abychom ze soutěží přivezli co možná nejlepší umístění. Začali jsme ve Vysokém Mýtě, kde se soutěžilo 4. května ve štafetách a požárním útoku CTIF. Družstvo starších si domů přivezlo 5. místo. O týden později se konala, jak my říkáme malá generálka před okresním kolem, soutěž O pohár obce Svatý Jiří. Nejdříve to vypadalo, že neskutečně zmokneme, protože celé páteční dopoledne slušně pršelo. Jen jsme ale přijeli do Svatého Jiří tak byl déšť pryč a krásné počasí nás provázelo až do sobotního odjezdu. Družstvo starších se radovalo ze 14. místa. Z této soutěže jsme se plynule přesunuli do Helvíkovic, kde probíhala okrsková soutěž. Dopoledne patřilo soutěži dětí a odpoledne dospělých. Mezi dětmi nás reprezentovalo družstvo mladších, které si vybojovalo bronz. V běhu na 60m s překážkami, který byl součástí soutěže se ze zlaté medaile radoval Martin Kepřta a ze stříbrné Vendelín Beran. Nejdůležitější soutěž celého roku se konala v pátek a sobotu 24. a 25. května v Mladkově. Z okresního kola hry Plamen si starší přivezli krásné 12. místo ze 45 družstev a mladší 24. místo ze 40 družstev. Posledním závodem se zde ukončila i Liga v OSH v běhu na 60 metrů s překážkami, ve které se nejlépe umístila Viktorie Břízová na 9. místě v kategorii

starších dívek. O dva týdny později se v Mladkově konalo okresní kolo dorostu a poslední závod v Lize OSH na 100 metrů s překážkami. Kája Hovádek úspěšně hostoval ve družstvu Klášterce nad Orlicí a Viky Břizová ve družstvu Nekoře. Obě družstva postoupila do kraje. V Lize se mezi středními dívkami umístila na celkovém 11. místě Viky Břizová a na 17. místě Eliška Šebestová. V kategorii mladší dívky dosáhla krásného 6. místa Kristýna Stejskalová a v kategorii střední chlapci získal Kája Hovádek 19. místo. Poslední soutěží před prázdninami byl Soptíkův závod zručnosti v Lichkově v sobotu 15. června. Jde vlastně o netradiční branný závod. Mezi mladšími se naši Plameňáci umístili na 6. místě, Sovičky na 9. místě a Zlobidla na 11. místě. Mezi staršími získalo 6. místo družstvo Pepin a medvědi. Největší odměnou pro všechny bylo, ale rejdní v pění. Vydařenou sezónu jsme zakončili v pátek před prázdninami, kdy jsme s dětmi vyrazili za zaslouženou odměnou v podobě motokár v Rychnově nad Kněžnou a návštěvy funparku Skipi v Letohradě.

Nesoutěžili ale jen děti, snažili se i dospělí. 11. května to bylo na okrskové soutěži v Helvíkovicích, ze které si odvezli poháry za 3. místo v kategorii žen a mužů II. Na 5. místě se umístili muži I. Další a zatím i poslední byla domácí soutěž O putovní pohár starosty obce Líšnice v pátek 5. července. Bohužel naše družstva nebyla nejlepší a oba putovní poháry putovali na rok do Kameničné (muži) a Králík (ženy). Naše družstva obsadila mezi muži 3., 7. a 12. místo a mezi ženami 7. místo. Soutěžilo i družstvo z Líšnice u Mohelnice, které tu již tradičně trávilo celý týden před soutěží dovolenou. Umístili se mezi muži hned za námi na 8. místě.

27. dubna jsme stavěli májku, kterou jsme opět dokázali za vaší pomoci postavit vlastními silami bez pomoci techniky. 28. dubna se v Ústí nad Orlicí konalo slavnostní svěcení praporu OSH Ústí nad Orlicí. Akce se účastnilo 55 sborů se svými prapory a nechyběli jsme ani my. 4. května jsme opět otevřeli občerstvení Na Jezu při sjezdu Divoké Orlice. 1. června se konalo kácení máje. Poslední červnovou neděli jsme spolupořádali se sokoly a myslivci Vítání prázdnin.

Po roce jsme také oprášili sekyrkové cvičení, které jsme předvedli ve 8. června při oslavách 120 let založení firmy Václava Ignáce Stratíla na hasičské stříkačce ve Vysokém Mýtě. Na cestě domů jsme se zastavili na svatbě naší členky Štěpánky Hovádkové a popřáli jí hodně štěstí. Druvé a zároveň poslední letošní vystoupení bylo 15. června v Písečné, kde se slavilo 130 výročí založení sboru dobrovolných hasičů spojené se sjezdem rodáků.

Jaro bylo vedle soutěží bohužel vydatné i na výjezdy zásahové jednotky. V úterý 26.3.2019 v 12:45 vyjela jednotka k požáru chalupy v Lukavici. Na místě zasahovalo sedm jednotek. V pátek 5.4.2019 v 13:40 to byl výjezd k požáru lesa do Litic nad Orlicí. V úterý 9.4.2019 v 15:17 výjezd k požáru lesního porostu v Pastvinách a po několika hodinách ve středu 10.4.2019 v 2:42 vyjela jednotka k požáru třípatrové bytovky v Žamberku.

V sobotu 13.4.2019 v 4:51 byl jednotce vyhlášen výjezd na požár rodinného domu v Lukavici. Krátce po výjezdu byla událost upřesněna, že se jedná o požár popelnice, který zlikvidovala první jednotka na místě a nejsou potřeba další síly a prostředky. Vedle těchto „ostrých“ zásahů byly i dva cvičné. První taktické cvičení se uskutečnilo v pátek 17.5.2019 na letišti v Žamberku, kde se nacvičovalo na plnění bambivaku, který se používá při hašení lesních požárů. Byl to pro nás velký zážitek a především cenná zkušenost. Lesních požárů poslední dobou přibývá a může se stát, že by i naše jednotka byla určena k plnění vaku zavěšeného pod vrtulníkem. Druhým taktickým cvičením byla evakuace osob ze zakouřených prostor „Horní“ Základní školy v Žamberku 25.6.2019.

Přes léto budeme mít trochu volněji. Čeká nás jen týdenní prázdninové soustředění s dětmi a dospělí několik soutěží. Na podzim pro vás chystáme rockovou zábavu v sokolovně. O přesném termínu konání se dozvíte na internetových stránkách obce nebo facebookovém profilu. Krásné léto.

Za SDH Pavel Štefek

Líšnický puchýř 2019

V sobotu 20. 04. 2019 pořádal TJ Sokol Líšnice již 18. ročník turistického pochodu Líšnický puchýř. Start byl už tradičně od líšnické Sokolovny a účastníci si mohli vybrat z celkem čtyř tras – méně náročné pěší čtyř a osmikilometrové, které byly vhodné i pro rodiny s malými dětmi a kočárky, vedly kolem Líšnice k oblasti zvané Polsko, nebo z náročnějších 16 km a 32 km, které se daly projet také na horských kolech. Nejdelší trasa

zavedla pochodníky a cyklisty krásami naší přírody přes Šedivec, Mistrovice a Jablonné nad Orlicí až kolem Pastvinské přehrady zpět k Sokolovně, kde na každého čekal diplom a občerstvení z naší kuchyně. Ochutnat jste mohli například výbornou domácí gulášovku, bramboráky nebo langoše. Nechyběly ale ani koláčky a samozřejmě bylo dobře vychlazené pivo.

Počasí celé akci přálo už od samého rána a možná i díky tomu se sešlo tolik účastníků, kolik nečekali ani sami pořadatelé. Chvillemi se tvořily fronty jak na diplomy, tak na občerstvení. I přesto věříme, že si pochod všichni užili a zavazujeme se, že do příštího roku zapracujeme a zázemí ještě vylepšíme. Už teď máme v hlavě několik nápadů – efektivnější vypisování diplomů, rozšíření části kuchyně i do venkovních prostor, přidání více vlastních stanovišť s občerstvením na trasách. Dále chceme přejít na označení každé trasy jinou barvou a každého rozcestí pomocí křídového spreje. Nově nás také můžete sledovat na Instagramu **@lisnickypuchyr**, kde pro vás na příští rok chystáme soutěž.

A jak to tedy bylo s účastí? Registrovaných pochodníků a cyklistů z různých koutů naší republiky bylo dohromady 970, což o více než 300 překonalo účastnický rekord z loňského roku. K tomu je potřeba přičíst ty, kteří si s sebou přivezli a zaregistrovali kočárky – těch bylo 56 a také zaregistrovaných 79 pejsků a 2 koně. Pokud vás čísla zajímají více, zpracovali jsme podrobnější statistiku i s grafem, kterou si můžete prohlédnout na stránkách obce Líšnice (www.obeclisnice.cz) v sekci organizace – Líšnický puchýř v článku „Ohlédnutí za Líšnickým puchýřem 2019“.

TJ Sokol Líšnice srdečně děkuje za hojnou účast a bude se minimálně na stejnou těšit opět napřesrok u Sokolovny na dalším ročníku, který se bude konat v sobotu 18. 04. 2020.

za TJ Sokol Líšnice Adéla Kafková

42. setkání mezi TJ Sokol Líšnice a TSG Sehma

Vážení čtenáři, víkend 22. týdne tohoto roku byl pro Líšnický stolní tenis opět výjimečný. Měli jsme tu čest hostit naše dlouholeté přátele z Německa, kteří přijeli za účelem 42. setkání našich oddílů. Dovolte mi, abych tento víkend shrnul a podělil se s vámi o zážitky, kterých bylo opět nesčetně moc.

Celé to začalo krátce po ukončení soutěžní sezóny, kdy jsme se sešli a přemýšleli nad možnostmi, které nám naše okolí nabízí. Pro letošní rok bylo rozhodnuto, že se téměř celé setkání uskuteční v naší Sokolovně. Přeci jen jsme zde doma a zázemí Sokolovny nám nabízí nesčetně možností. A byl to super nápad. Netlačil nás čas, mohli jsme vše důkladně nachystat a každý měl dostatek prostoru, který mohl využít dle svého uvážení. Ubytování bylo domluvené u pana Koldy v Nekoři, kam také naši přátelé přijeli. Asi si umíte představit, jaké bylo přivítání, když jsme se zase celý dlouhý rok neviděli. Proběhlo krátké ubytování a hurá do Sokolovny, kde na nás čekala bohatá a vynikající svačina. Během ní jsme nastínili následující program a mohlo se začít. Páteční odpoledne patří tradičně turnaji česko-německých čtyřher, kdy dvojice se k sobě losují. Vzhledem k tomu, že nás netlačil čas, dovolili jsme si odehrát turnaj skupinově a až poté se vyrazovalo na jednu porážku. Vítězem letošního ročníku se stala dvojice Martin Dostál – Ronald März, kteří ve finále přehráli Martina Diblíka s Robertem Geierem. Třetí místo zbylo na Jaroslava Charváta a Sebastiana Hesse. Po turnaji proběhla večeře formou bufetu, během kterého jsme probírali zážitky a novinky, které se staly během roku jak u nás, tak u přátel v Sehmě. Zahráli jsme si několik

společenských her, které měly za cíl naučit se nová slovíčka. Když na nás dorazila únava, odvezli jsme kamarády na ubytovnu, aby nabrali dostatek sil na další den.

Sobotní ráno začalo snídání, kde jinde než v Sokolovně, po které jsme se vydali na výlet. První zastávkou byla hráz Pastviny, kde Němce uchvátili obrovští kapři a amuři slunící se na hladině. Cílem putování byl Suchý vrch. Z rozhledny se nám, díky skvělému počasí, naskytl perfektní výhled a díky znalci okolí panu Čammrovi se Němcům mohl přeložit i výklad toho, co mají možnost v dále vidět. Na oběd jsme se přesunuli do Jablonného nad Orlicí, kde na nás čekal hovězí vývar a svíčková, která byla tak perfektní, že nikdo ani nedutal. Do Sokolovny jsme přijeli s časovým předstihem, takže měl každý čas na odpolední kávu a chvíli rozjímání, aby nám ten perfektní oběd slehl a mohli jsme se připravit na zápas.

Zápasy probíhaly rovněž tradičně. Tři týmy, každý s každým. Celý turnaj zahájily proslovy, předání drobných darů a měli jsme tu čest představit našim přátelům nového starostu naší obce, který rovněž pronesl mnoho vřelých slov a přislíbil podporu naší družby i v letech následujících. A aby toho nebylo málo, rozhodl se s námi odehrát jeden čestný zápas, jakožto bývalý stolní tenista Líšnice. Jednotlivé zápasy měly opravdu vysokou úroveň, byly nesmírně napínavé a protáhly se až do večerních hodin. Například A tým sehrál 10 pětisetových bitev z celkových 18 zápasů. Po celé odpoledne se na stole objevovaly různé buchty a sladkosti, které napekly naše milé ženy, na grilu se točilo perfektně naložené maso a v udrné se udily klobásy. Jídla, pití, zábavy i sportovního vyžití víc než dost. A jak to celé dopadlo? Pro Líšnici ne moc dobře, prohráli jsme na plné čáře, ale o výsledky tu rozhodně nejde. Jde o to, že celý koncept trvá tolik let, že se generace hráčů dávno vyměnily, a přesto se pořád vídáme a těšíme se na každé setkání víc a víc. Stali se z nás opravdoví přátelé, někteří z nás se navštěvují i během roku, píšeme si, a především díky překladatelce jsme prolomily jazykové bariéry, které mezi námi možná v minulosti trochu vyčnívaly. Koho přeci zajímají výsledky tak byly následující: Líšnice A – Sehma A 6:12, Líšnice B – Sehma B 8:5 a Líšnice C – Sehma C 4:9. Stejně jako v pátek, tak i sobotní večer byl provázen příběhy, vtipy a vyprávěním všeho možné a někdy snad i nemožného.

Nedělní dopoledne patří loučení. Bylo to opět dojemné. Účastnil se ho i pan Zdeněk Bednář, který má nesmírnou zásluhu na tom, že celá tato nevídaná a ojedinělá družba vznikla a trvá dodnes. Stejně tak se přijelo podívat a pozdravit své přátele několik bývalých hráčů Líšnice. Co nás však dojalo ze všeho nejvíce, byla slova pana F. Münche, který dojemně prohlásil, že by se rád dožil 50. výročí našich setkání. To by nebylo tak zvláštní, ale panu Münchovi je krásných 85 let, přesto je stále vitální, jezdí od samého počátku a celou družbu si užívá plnými doušky. To nadšení, které mu srší z očí nelze přehlédnout a není k tomu třeba žádných překladatelů. Všichni to cítíme. Nesmírně si vážím toho, že mohu být součástí. Není to jen stolní tenis, je to v nás. Je to v našich srdcích. Je to ohromná inspirace a součást našich životů. Děkuji všem, kteří se zúčastnili, naši družbu podpořili a strávili další nezapomenutelný víkend. Úžasný odpočinek od běžného života. Od starostí, trápení, problémů či soubojů s časem. Opět jsme byli jedna parta, jeden tým.

Děkuji obci Líšnici za významnou podporu při koupi darů a za půjčení obecního vozidla. Děkuji naší překladatelce za skvělou spolupráci a zejména děkuji Pavlovi Bečkoví za nápady,

odhodlání a sílu se kterou celé setkání naplánoval a především realizoval. Děkuji a již nyní se těšíme na 43. setkání, tentokrát v Sehmě. Krásné léto všem.

za TJ Sokol Líšnice Michal Schreiber

V Líšnici jsme prázdniny opět řádně přivítali

Další školní rok za námi a nastává čas prázdnin. Je na čase nechat školní aktovky zarůst pavučinami a vyrazit, jak říkali Mach a Šebestová, vstříc novým dobrodružstvím. Ať už na dovolenou k moři, na tábor či třeba na túru po horských hřebenech. A aby dětem prázdniny co nejpomaleji utekly, je potřeba je řádně přivítat a oslavit jejich začátek. Proto i letos si v neděli 30. 6. 2019 místní spolky nachystaly zábavné odpoledne, plné soutěží a her.

Asi na dvoukilometrové trase bylo připraveno deset stanovišť s nejrůznějšími soutěžemi, ze kterých si naši účastníci vždy odnesli malý dáreček. Děti si mohly vyzkoušet střelbu ze vzduchovky, poznávání zvířátek, prolézání pytle, kreslení na asfalt, překážkovou dráhu, rozmotávání hasičské hadice na cíl a mnoho dalšího. Start a cíl byl na hasičském cvičišti, kde také bylo připravené občerstvení a doprovodný program v podobě starých známých džberovek nebo třeba malování na obličeje. Díky tomu, že celé odpoledne doprovázelo ohromné vedro, tak největší radost dětem rozhodně nachystali místní hasiči v podobě mýdlové pěny. Místy děti ani nebyly v pění vidět, ale myslím, že ochlazení přišlo vhod.

Rád bych poděkoval všem, kteří nás poctili svou návštěvou. Sešlo se bezmála 70 dětiček. Děkuji všem spolkům, které se na tomto dni podílely. Dále děkuji sponzorům této akce. Děkuji obci Líšnice a obchodnímu družstvu KONZUM za podporu při koupi odměn pro děti. Dále děkuji Pavlovi Kolomému za dar v podobě oblíbených cukrovinek. Moc si vážíme každé podpory.

Přeji příjemné prožití letních prázdnin, spousty zážitků z dovolených, co nejvíce odpočinku. Na viděnou za rok, tentokrát u Sokolovny.

za místní spolky – Michal Schreiber

Sokolky vyrazily do pekla

V naší Sokolovně se vystřídala už pěkná řádka návštěvníků, ať už za sportovním, tak za kulturním vyžitím. Bohužel stejně jako všechno, tak i naše budova chátrá a stárne. A aby

mohla sloužit potřebám široké veřejnosti, musí ji být poskytnuta péče. Co tato péče obnáší? Desítky, stovky a tisíce hodin, které obětaví lidé tráví v Sokolovně a věnují svůj volný čas něčemu, co přináší radost jiným. A je jedno, zda jsou členy Sokola, či nikoliv. Budova slouží každému z nás. Spolky tu pořádají plesy, které jsou vyhlášené po okolí díky vstřícné obsluze, úžasným cenám a bezchybné atmosféře, koná se divadelní představení, mladí se zde učí první tančení krůčky pod vedením zkušených instruktorů. Učí se dobrým mravům a společenskému chování, v dnešní době často opomíjené součástí naší společnosti. Stolní tenisté odehrávají svá mistrovská utkání, ti nejmladší ze základní a mateřské školy se učí svůj první kotrmelec. Desítky novomanželů zde oslavilo vstup do společného života, jiní oslavili životní jubileum. Líšnický puchýř poprvé v historii atakoval hranici 1000 účastníků. Mladí hasiči a mladí vodáci v Sokolovně pracují každou zimu na fyzické kondici, florbalisté trénují mušku, seniorky se udržují v kondici, parta nadšenců pořádá badmintonové či pokerové turnaje. To vše a mnoho dalšího může nabídnout budova Sokolovny. A nabízí to úplně všem.

Nejedná se jen o opravné práce, které jsou dost často limitovány finančními prostředky, kterými Sokol disponuje. Především jde o zajištění chodu, což znamená: Veškerý úklid od vytírání podlahy, přes mytí oken, praní záclon, ubrusů, vysávání či utírání prachu. Prostě vše, díky čemuž návštěvníci přicházejí do udržovaného a kulturního prostředí. Za toto všechno se sluší patřičně poděkovat. Za všechna ta léta bylo odvedeno nesčetně moc

práce, na které se podílelo desítky lidí. Každý z nich kdykoliv navštíví Sokolovnu, může vzpomínat na vše, co udělal pro to, aby dnes budova fungovala tak, jak funguje. Jen těžko se mi hledají slova vděčnosti, protože z vlastní zkušenosti vím, jak je dnes těžké najít chvíli volného času a navíc, věnovat tu chvíli dobrovolnictví. Jako malou kompenzaci za roky dřiny v Sokolovně, jsme se rozhodli uspořádat maličký výlet pro naše seniorky ze zdravotního cvičení, které právě onu „neviditelnou“, leč nezbytnou práci mnoho let vykonávají.

Vyrazili jsme v neděli 23. 6. 2019 do osady Čertoviny, abychom navštívili impozantně vybudované peklo, ve kterém se natáčela stejnojmenná pohádka Zdeňka Trošky. Během hodinové prohlídky, kdy nás mělo v merku několik čertů a čertic jsme zažili neskutečnou legraci. Naskytla se nám možnost okusit si několik nástrojů pro napravení hříšných duší, naše hříchy byly převáženy na čertovské váze a sám pan Lucifer nás poučil o sedmi

smrtných hříších. Ochutnali jsme místní nápoj čertů „kozí chcanky“ a poznali, že se čerti s nikým a ničím nemažou. Prohlídka nás opravdu nadchla a rozhodně na tento zážitek budeme dlouho vzpomínat. Samozřejmě byl oběd v pekelné restauraci, který byl přímo vynikající. Skvělá a příjemná obsluha tento zážitek celý podtrhla. Každému, kdo toto místo ještě neměl možnost navštívit, tak vřele doporučuji. Samotné peklo i celé okolí je opravdu perfektní a celý nápad a koncept je zpracován do nejmenších detailů.

Doufám, že tento výlet splnil očekávání a vyjádřil alespoň drobný dík za všechny ty roky trávené pomocí při zajišťování chodu a akcí v Sokolovně. Samozřejmě, že pomáhá i mnoho dalších a já věřím, že příště vymyslíme zase něco jiného. Závěrem bych rád ještě jednou poděkoval, protože se slovy vděčnosti se mnohdy šetří. Naše upřímné poděkování patří každému, kdo v Sokolovně, jakkoliv pomohl či stále pomáhá. Děkuje každému členovi Sokola za to, že udržuje naši stabilitu, každému členovi dobrovolných hasičů, že naše prostory využívají pro své akce a rovněž často přidávají ruku k dílu, spolku myslivců za stále se zlepšující spolupráci. Děkuji všem, kteří nám pomohli uspořádat dětský karneval a udělali tak radost desítkám dětiček. Děkuji dobrovolníkům za neuvěřitelně odvedenou práci během Líšnického puchýře. Děkuji OÚ Líšnice a celému zastupitelstvu za neskutečnou podporu, o kterou se můžeme vždy opřít. Děkuji všem, kteří se podíleli nebo podílejí na opravách budovy. Děkuji také každému návštěvníkovi, který naši Sokolovnu podpoří účastí na jakékoliv společenské události. Děkuji všem sponzorům, bez kterých by jen těžko mohl fungovat ples nebo karneval a samozřejmě děkuji i celému výboru Sokola za důvěru a spousty dobrých nápadů, které se postupně daří realizovat. Opravdu jsem vděčný a jsem velice rád, že i v dnešní uspěchané době se stále dokážeme semknout tak, aby vzniklo něco, co dělá radost.

Pevně věřím, že i nadále budeme fungovat ve stejném duchu, i nadále se najdou lidé, kterým na naší činnosti záleží, a i nadále bude budova sloužit všem. Těším se na to, že díky vám všem, obětavým lidičkám, se ještě stovky, ba i tisíce dětí naučí v naší Sokolovně svůj první kotrmelec.

za TJ Sokol Líšnice Michal Schreiber

Stolní tenisté zakončili svou soutěžní sezónu

Blíží se nám léto, čas odpočinku a dovolených, který samozřejmě ctíme i my, stolní tenisté. Cvakání míčků o zelené či modré stoly utichá, my ukládáme páčky do pouzder a vyrážíme směrem za letními radovánkami. To poslední, co nám zbývá, než definitivně zhasnou světla nad pingpongovými stoly, je ohlédnout se za uplynulou sezónou.

Do sezóny 2018/2019 jsme přihlásili dvě družstva mužů. A tým se po urputném boji a s notnou dávkou štěstí udržel ve 2. okresní soutěži. Skončil na předposledním místě se 6 výhrami 2 remízami a 14 prohrami. Áčko nastupovalo ve složení: Stejskal Jan, Štantejský Jaroslav, Bělský Jiří, Bečka Jan a Bečka Pavel. B tým se představil ve 4. okresní třídě, kde se umístil na konečném pátém místě s bilancí 10 výher, 2 remízy a 8 proher. Běčko nastupovalo ve složení: Diblík Milan, Gajdošík Peter, Diblík Martin, Schauer Lukáš, Vencel Jiří, Kaška Zdeněk a Čamr František.

Letošní ročník neproběhl úplně dle představ. Ačkoliv se A tým ve druhé okresní třídě zachránil, byli jsme donuceni tým zrušit a převést soutěž na jinak sestupující Žamberk. Došlo ke zranění několika hráčů, dalším neumožňovaly pracovní povinnosti zúčastnit se soutěže v takovém rozsahu, aby

to bylo vidět na konečném umístění. Bohužel tento trend pokračuje, stejně jako skutečnost, že se nám nedaří přitáhnout mladé hráče, proto na příští ročník přihlásíme pouze jedno družstvo mužů. To nastoupí ve čtvrté okresní třídě.

Osobně mě to velice mrzí, protože Líšnice vždy patřila ke špičkám celého okresu a bude velmi náročné takto ztracené soutěže opět získat. Nedá se ale nic dělat, stolní tenis nepatří k největším lákadlům pro mládež, takže nám nezbývá nic jiného než bojovat dále a věřit v lepší zítřky.

Abych nepsal pouze negativní záležitosti, zmíním se také o několika úspěšných situacích, které se za ten rok udály. Lukáš Schauer byl oceněn mezi třemi nejlepšími sportovci Župy (více si můžete přečíst v samostatném článku), účastnili jsme se několika okresních turnajů, kde jsme se ve startovním poli rozhodně neztratili a na závěr sezóny uspořádali přátelské utkání s oddílem TJ Sokol Libchyně. Libchyně hraje v okrese Náchod. Členové jejich oddílu každý rok po sezóně vyráží na společný víkend, kde zhodnotí celý rok, naplánují si další sezónu, a především stmelí partu, ve které hrají. Letos vyrazili na chatu do Pastvin, a protože je zvyklostí odehrát přátelské utkání s oddílem podobné úrovně někde poblíž, oslovili nás a my jsme nemohli odmítnout. Utkání to bylo pěkné, parta se sešla naprosto úžasná. Poznali jsme, jak to chodí jinde a zjistili, že mají podobné problémy jako máme my. Podobné zážitky jsou na sportu nejlepší. Máme možnost poznat tolik různých lidí, které spojuje to jedno. Láska ke sportu.

Závěrem bych rád poděkoval všem, kteří nás podporují ať už finančně, tak i úklidem či topením na mistrovské zápasy. Jménem oddílu stolního tenisu vám, milí čtenáři, přeji krásné a prosluněné léto plné těch nejúžasnějších zážitků z dovolených, výletů nebo třeba jen odpočinku doma a v okolí.

za TJ Sokol Líšnice Michal Schreiber

TJ Sokol Líšnice zaznamenal další významný úspěch!

Zasloužil se o něj hráč stolního tenisu Lukáš Schauer, který byl nominován mezi nejvýznamnější sportovce Východočeské župy Sokolské Pippichovy pro rok 2018. Vzhledem k tomu, že se Lukáš nakonec umístil mezi třemi vybranými, vydal se společně se mnou v neděli 28. 4. 2019 na Valnou hromadu župy do Pardubic, kde došlo, krom běžného programu volební Valné hromady, také na předávání ocenění nejvýznamnějším sportovcům. Úspěchy Lukáše nemohly zůstat bez povšimnutí, protože za poslední rok urazil ohromný kus cesty. I přes svůj hendikep se stal významnou oporou A týmu ve druhé okresní soutěži, kde zaznamenal celkem 16 výher a 26 porážek. V B týmu, který hraje čtvrtou okresní soutěž, patřil Lukáš k naprosté špičce. Zde zaznamenal 32 výher a pouze 8 proher.

Úspěšnost v týmových soutěžích za Líšnici nebylo to hlavní, co hodnotící komisi zaujalo. Nejvýznamnější jsou Lukášovi individuální, popř. týmové úspěchy v kategorii hendikepovaných stolních tenistů. Zde se Lukáš umístil v roce 2018 na 1. místě v přeboru jednotlivců Východních Čech, 1. místě v krajském přeboru jednotlivců, 3. místě na mistrovství ČR jednotlivců, 3. místě na letních hrách v Paříži v týmové soutěži, 3. místě na mistrovství Evropy v Rusku v týmové soutěži a 3. místě na mistrovství světa v Hradci Králové v týmové soutěži. Tyto úspěchy jsou ohromující a moc je Lukášovi přejeme, protože se díky stolnímu tenisu má možnost podívat do světa, kam by se zřejmě sám nepodíval, a především dělá něco, co ho neskutečně baví a naplňuje. Vždycky rád sleduji Lukáše při zápasu. Jeho zápal a nadšení mě dobíjí pozitivní energií a motivací. Jsem velice rád, že Lukáš trénuje právě v Líšnici. Snažíme se mu připravit ty nejlepší možné podmínky, které jsme na naší malé vesničce schopni. Pevně věřím, že podobná ocenění dodají Lukáši další motivaci trénovat a být zase o kousek lepší. Ostatně ocenění převzal Lukáš od starosty župy pana Jindřicha Kalouse, jednatele ČOS pana Josefa Těšitele a hejtmana Pardubického kraje JUDr. Martina Netolického, Ph. D. Kopie diplomu, který byl Lukášovi předán bude vystaven v Sokolovně, jako vzpomínka a motivace dalším sportovcům. Protože i ten, komu štěstí třeba úplně nepřálo, se může stát úspěšným. Ostatně ne nadarmo se říká: „Člověk mnoho vydrží, má-li cíl.“ Lukáš cíl určitě má. Zatímco někteří si stěžují na prkotiny, jen aby mohli trénink vynechat případně odfláknout, Lukáš vždy vstane a na trénink přes všechny své zdravotní omezení dorazí.

Děkuji mnohokrát za další krásný zážitek, děkuji za další úžasnou reprezentaci naší jednoty a obce. Přeji všem pevně zdraví a co nejpříjemnější cestu k podobným úspěchům či zážitkům.

za TJ Sokol Líšnice – Michal Schreiber

13. 4. 2019 se v Pardubicích konal tradiční Pardubický vinařský půlmaraton. Kromě hlavního závodu na 21 km se zde koná rovněž Kiekert vinařská desítka, kterou si vzalo za cíl několik nadšenců, včetně dvou zástupců od nás z Líšnice, aby vytvořili tým a pokusili se urvat nějaký dobrý výsledek v závodu družstev. Pravidla tohoto závodu jsou jednoduchá. Je třeba vytvořit alespoň čtyřčlenný tým, který zaběhne závod na 10,6 km. Pokud je závodníků v týmu více, počítají se nejlepší čtyři časy, které se sečtou a tým s nejnižším závodním časem se stane vítězem tohoto prestižního závodu s ohromnou konkurencí.

Letošní vinařské desítky se zúčastnilo více než 500 běžců ať už z řad amatérů, tak z řad profesionálů. Tým, který poskládal „Líšničák“ Zdeněk Kaška byl nakonec sedmičlenný a za úspěch by považoval skončit alespoň v polovině startovního pole. Omyl byl ale pravdou. Tým Zdeňka Kašky celý závod vyhrál s poměrně luxusním náskokem 8 minut. Za zmínku stojí čas Milana Diblíka ml., který doběhl s časem 45:37, Petr Andrle, náš bývalý hráč stolního tenisu, doběhl s časem 47:06 a Zdeněk Kaška s časem 53:01. V cíli dlouho nemohli uvěřit. Ač venkovní teploty dosahovaly pouhých 7 °C, mráz po zádech jim běhal kvůli jiným okolnostem. Nemohli se dočkat oficiálních výsledků. Když na výsledkové tabuli konečně vyvěsili výsledky, mohla propuknout radost. „Trénink se vyplatil. Vyhráli jsme“, prohlásili chlapi s úsměvem.

Odměnou jim byl potlesk několika stovek diváků, kteří sledovali předávání poháru, kvalitních vín a věcných odměn pro každého člena týmu. Kdosi z ochozu prohlásil, kdo jsou zač? Odkud jsou? Jak to, že porazili 17členný tým hlavního sponzora KIEKERT? A přesně o tom to je. Naši kluci nejsou žádní profesionálové, přesto pravidelně trénují, běhají a vše dělají především pro radost. Zastávají heslo: „Smyslem běhání není čas v cíli, ale radost na cestě“.

Já osobně obdivuji každého, kdo něco dělá a strašně klukům fandím. Běhání je ten nejpřirozenější pohyb pro člověka a není k němu téměř nic potřeba. Stačí se zvednout a vyběhnout. Příroda kolem Líšnice je krásná. Proto přeji všem běžcům co nejvíce uběhnutých kilometrů, chodcům co nejvíce nachozených kilometrů a ostatním sportovcům úspěch a nadšení, které je k tomu všemu potřeba. A nám ostatním, kteří nemáme čas nebo motivaci

začít něco dělat přejí, abychom našli sílu si svůj čas lépe zorganizovat a posbírat odvahu vykročit vpřed. A v neposlední řadě samozřejmě děkuji chlapům za skvělou reprezentaci naší obce.

za TJ Sokol Líšnice – Michal Schreiber

Burza dětského oblečení

Tato akce byla druhým pokusem pro lidi, kteří chtějí nabídnout dětské oblečení k prodeji. Je běžné, že děti rychle vyrostou a co s nepoužitým oblečením. Často jsou uloženy a uskladněny do krabic na půdě. Pokud zrovna nedojde k nabídnutí oblečení v rámci rodiny či kamarádky, pak se nabízí tato možnost BURZA.

Jak jsme slíbili v uplynulém roce, tak pro Vás, širokou veřejnost byla zajištěna Burza dětského oblečení. Konala se v sobotu 30. 3. 2019 v sálu místní sokolovny.

Na připravené stoly maminky naskládaly oblečení od nejmenších velikostí, tedy „miminkovských“ přes batolecí až po náctileté. Opět se řídilo heslem: „co si kdo přinese, to si sám prodá“.

Celkem se akce zúčastnilo 5 maminek (2 přijely z Helvíkovic), které nabízely dětské oblečení. Bohužel, i když informace o uskutečnění akce byla podána s dostatečným předstihem, účast byla minimální.

za Sokol Líšnice M. Hynková

Klub vodních sportů Žamberk

Dobrý den, dovoluji, abych Vám představil Klub vodních sportů Žamberk, z. s. (KVS)

KVS vznikl v roce 2016 za účelem vytvoření organizace s vlastní právní subjektivitou pro umožnění a realizaci záměru výstavby nové loděnice pro vodáky na Pastvinské přehradě. Postupem času a vývojem situací tomu okolnosti chtěly, abychom zahájili sportovní činnost. Takže v současné době plánujeme, organizujeme, vyjednáваме, navrhujeme a připravujeme záměr výstavby nové loděnice všemi možnými a nemožnými postupy a prostředky pro vodáky ze Žamberku a okolí. Zároveň plánujeme, organizujeme, běháme, sháníme vše možné a nemožné pro sportovní činnost od těch nejmenších, až po ty odrostlejší a odrostlé.

Naše současná sportovní činnost se odehrává na poli rychlostní kanoistiky, což je pro většinu běžné populace zcela nepochopitelná činnost a sportovní odvětví provozované na úzkých nestabilních lodkách s nutností vyvíjet maximální úsilí k nasměrování vyvinutého výkonu směrem vpřed, pokud možno za účelem dojetí do daného cíle v co nejlepším umístění. Ještě více nepochopitelné je, že nás a naše děti tato zvláštní činnost baví, co je ale opravdu překvapivé, tak fakt, že naše děti jsou v této činnosti velmi úspěšnými. Nad těmito aspekty naší činnosti se budeme v budoucnu muset hluboce zamyslet.

Možná z právě těchto důvodů jsme chtěli vyjádřit náš dík významné skupině domorodců z Líšnice, po většině s příjmením Bříza – Břízová, ať aktivním, či skrytým vdavkám, či jiným právním vztahem, navíc komplikujícím i vlastním jménem Petr. Je tedy zcela nemožné poděkovat a vyzvednout jejich činnost jednotlivě, jelikož pro jejich přesnou identitu bych musel použít všechny osobní údaje a tím bych se dostal do střetu s chytrým zákonem o ochraně osobních údajů.

Proto nám dovoluťe vyslovit poděkování všem tatínkům, maminkám, babičkám, dědečkům, strýčkům, tetám, sousedům, sousedkám, a hlavně celému hasičskému a sokolskému sboru z Líšnice za vaši podporu a ochotu, bez které by to snad ani nešlo.

za KVS vám moc děkuje Honza Kraus

Zahrádkáři informují

15. června 2019 se uskutečnil zájezd do Lysé nad Labem. Tentokrát jsme se potěšili výstavou, která se týkala růží. Návštěvníci mohli shlédnout také bohatý kulturní program a nakoupit si novinky do svých zahrádek. Další část zájezdu proběhla v lázních Poděbrady. Tady se načerpaly nové síly na poděbradské kolonádě. Zájezd se povedl, bohužel pomalu ubývá zájem, a tak pokud se nám nepodaří pozvednout počet účastníků, budeme nuceni tuto již tradiční akci naší organizace zrušit.

ZO ČSZ Líšnice

Z činnosti Spolku myslivců

Lovecká sezóna v lednu skončila, myslivci šetří síly na další ☺. Tak to skutečně není. Na brigádě jsme pomohli se zalesněním obecních pasek sazenicemi, pak jsme pomohli v přísušku s jejich zaléváním, stromky rostou. Porovnali jsme rozryté louky od černé zvěře a na výročce si odsouhlasili další plány tohoto roku.

Proběhla senoseč a podařilo se nám ve spolupráci s několika soukromníky a zejména Líšnickou a.s. zachránit několik srnčat. Ztráty proto byly minimální. Vy, kteří nám senoseč nehlásíte, a srnčata zachraňujete sami, nebojte se nás oslovit a my pomůžeme. Je to náročná, ale při úspěchu naplňující práce.

Naší akcí roku je Myslivecký den pro veřejnost, který se letos vyvedl zejména organizačně. Roky plno podobných akcí trpí dlouhými frontami čekajících účastníků na ledacos. Třeba pro děti čekající na limonádu, mezi chlapy ve frontě na pěnící pivo, to bývá nezáživné. Letos jsme díky pobídce našich žen lépe rozdělili catering na více vydávacích míst. Základní kuchyni dršťkové a tradičního guláše, zaběhnutým „grilmasterem“ a nezbytným výčepem piva a lihovin, jsme oddělili od nabídky jejich vlastnoručně vyrobených zákusků, mnoha druhů káv a točené limonády. Nebudu naše ženy a kamarádky vyjmenovávat, je jich něco přes deset, jako třeba MH, MP, znovu MH, MS, JS, DK, ID, LK, známá HH, nebo i DS (určitě jsem si naběhl, protože při vyjmenovávání vždy na někoho zapomenou a to pak mrzí). Nápad to byl výborný, okamžitě sklidil úspěch a lidé se mohli bavit jinak než čekáním ve frontách. Holky děkujeme!! Stánek zařídily Iva Danielová a Sára a Ladka Kubíčkovy.

Poznávací mysliveckou stezku pro děti připravila Ludmila Bednářová za pomoci svého manžela a dětí. Návštěvníci chválili její nápaditost a zpestřila dětem den.

Akce je nedílně spojena se soutěží ve střelbě na asfaltové terče. Tady musím zdůraznit, že výčep se soutěžících střelců netýká a alkohol mají striktně zakázaný! Mimo tradičních účastníků přijelo i plno nových vyznavačů brokové střelby na vrcholové úrovni. Naše atypická střelnice je zajímavá, vyzývající a těžká. Je úžasné sledovat, jak náš líšnický nimrod se starou ruskou brokovnicí dokáže přestřílet „borca“ s ručníkem na pot zavěšeným na vestě, v rukou třímajícího skvostného Browninga ☺. Soutěžilo se na 24 terčů. Vyhrál David Kapucián s jedním chybeným terčem, druhý se umístil Miroslav Fibíkar se dvěma chybenými, na třetím místě skončil náš Zákopanský Hynek Slezák také se dvěma chybami, v patách se mnou na místě čtvrtém. Celkem soutěžilo 48 střelců.

Hned druhý den jsme zřídili mysliveckou stezku a střelnici při Dětském dni ve stínu Marvanova borku u myslivecké chaty. Připravené malé občerstvení v horkém dni účastníkům před zpáteční cestou do vsi určitě přišlo vhod.

Hlavní akce sezóny skončila, tak si od toho shonu a nervů trochu odpočineme, vyrobíme do letních veder pár napajedel pro zvěř, sklídíme seno na zimní přikrmování, po svátku Anny zajdeme do lesa kouknout na srnčí lásky čas. Jak zemědělci dožnou pole, nasypeme srnčí zvěři jádro do koryt, aby před zimou nabrala. Pak si opět vystřelíme na střelnici a zajedeme na hory poslechnout jelení říji.

Přejeme pěkné prázdniny, Mirek Kubíček

V jarní části roku bylo naším největším úkolem příprava na Zlatou Srnčí Trofej. Každý rok se koná v květnu a prověří se v ní znalosti z myslivosti všech dětí, které chodí do kroužku v rámci celého okresu.

V předchozích letech byla tato soutěž jednodenní. V letošním roce se vedení OMS (Okresní myslivecký spolek), spolu s vedoucími kroužků z jednotlivých mysliveckých spolků dohodli, že soutěž bude tří denní. Setkali jsme se v pátek odpoledne v krásném chatkovém táboře Ráj v Letohradě. K dispozici jsme měli sedm velkých chat, ve kterých jsme byli rozdělení podle náhodně vylosovaných barev, což umožnilo poznat se vzájemně i mimo kroužky jednotlivých spolků. Obyvatelé každé chatky si sami zvolili svůj název, a takto se účastnili dalších táborových her.

Samotná soutěž probíhala po celý sobotní den, kde už každý soutěžil sám za sebe. Z našeho spolku se soutěže zúčastnila ve starší kategorii Soňa Štěpánková a Barbora Bednářová. V mladší kategorii soutěžil Tomáš Stránský a David Bednář. Mezi jednotlivými částmi soutěže se mohly děti zapojit do připravených volnočasových aktivit. Sobotní večer byl opět v původních skupinách věnován světélkové hře, při které jsme došli na nejvyšší letohradský kopec Hršlice. Odměnou nám byl nádherný výhled na pouťový ohňostroj. Nedělní den jsme celou soutěž vyhodnotili a každý si převzal medaili, diplom a hodnotnou cenu, ti nejlepší také pohár. Z předběžných ohlasů samotných dětí se tato vícedenní soutěž osvědčila. Tímto velice děkuji všem zúčastněným, ale hlavně dětem z našeho kroužku gratuluji za pěkná umístění a věřím, že si celý víkend užily.

Zároveň zvu další nové zájemce do našeho mysliveckého kroužku, který svou činnost opět zahájí na podzim. Bližší informace o zahájení kroužku budou k dispozici v září v místní škole a na vývěsce OÚ Líšnice.

Přeji Všem krásné léto, Ludmila Bednářová

Soud

Návrat bývalé královny byl přijímán různě. Jedni měli upřímnou radost, druzí zase byli na rozpacích, třetí odsuzovali a někteří se pohoršovali a projevovali velkou nenávist vůči Kačence.

Černý zubr svolal radu moudrých. Přišli do jednoho. Na mýtinu nad Vrchmezím přispěchal medvěd, jelen, rys, vlk, divočák, zajíc, bobr, jezevec, rejsek, přiskákala žabka, přišla i divoká kočka. Přilétl čáp bílý i černý, hýl, konipas, orel a dostavila se i zmije se slepýšem a užovkou. Mezi přítomnými vládlo napětí, nejistota a nerozhodnost. Po chvilce mlčení nastalo vzájemné překřikování. Nakonec ochably i vášně a zloby a začal vítězit zdravý rozum. Byl svolán mimořádný sněm všech živočichů žijících v Orlických horách.

Sojky a straky se znovu rozlétly po horské krajině, aby všem zvěstovaly rozhodnutí rady moudrých. Datlové, žluvy, strakapoudi se také zapojili a svým klováním do kmenů posílali telegrafické zprávy. Za tři dny se na mýtině sešlo několik tisíc zástupců živočišné říše. Kačenka seděla na obyčejném špalku a čekala na rozhodnutí sněmu. V ovzduší panovalo velké napětí. Nepřátelská skupina vedená hadí královnou měla tři dny, aby mohla šířit nepravdivé a zkreslené zprávy o Kačence. Žlůvy silnými zobáky oznámily začátek jednání.

Všichni si dobře pamatujeme, jak nás Kačenka opustila, zahájil mimořádné zasedání zubr. Dala přednost člověku, aby nás opustila. Proto žádám Kačenku o vysvětlení. Kačenka povstala a nejspíše se rozhlédla po přítomných a nejistým hlasem promluvila. Moji milí, stojím před vámi a prosím, abyste byli ke mně shovívaví a spravedliví. Prosím o odpuštění. Vím poslechla jsem volání svého srdce, opustila jsem vás a dala přednost muži. Nitro dalo přednost citu před rozumem. Moje láska byla tak velká, že jsem nedokázala odolat. Neexistuje lék, který by pomohl. Čas teprve prověří velikost a opravdovost lásky. Společná cesta životem s nástrahami a překážkami ukáže, zda člověk obstojí. Lidské štěstí je krásné, ale křehké. Vracím se zklamaná, nechápu, jak se lidé kazí pod tíhou peněz. Nechci být královnou, chci být jednou z vás, žít s vámi. Na světě nikoho nemám, zůstala jsem sama a lidem už nevěřím.

Po několika vteřinách ticha promluvil moudrý medvěd. Ten doporučil přerušit jednání a na chvíli požádal radu moudrých o jejich názor. Po chvilce jednání medvěd znovu předstoupil před shromáždění a opět pronesl návrh moudrých. Rada navrhuje Kačence odpustit. Jsme si vědomi, jaké vrtochy láska provádí i v našem živočišném světě. Nikdy nám neublížila a nezneužila, že rozumí naší zvířecí řeči. Už nikdy se nevrátí do lidské podoby, jen v případě nezbytné nutnosti pomoci zlatého kapradí. Nebude naší královnou, ale jen dobrým a laskavým duchem našich Orlických hor. Její povinností je chránit a předcházet zlu. Dobrým lidem pomáhat a zlé trestat. Víme jak se někteří lidé chovají, neznají přátelství a pokoru, neváží si krás přírody a proto pověřujeme naší Kačenku, aby vynaložila veškeré úsilí a tyto neřesti z našeho krásného kraje se snažila vymýtit.

Předložený závěr byl překvapující pro všechny shromážděné i samotnou Kačenku. Byl přijat většinou dokonce i některými nepřáteli. Těžko se dalo něco vytknout. Byl přísný, spravedlivý, vstřícný, odpouštějící. Kačenka souhlasila a sněm návrh přijal. Kačenka se opět vrátila do krásné přírody našich hor. Její návrat slavil celý kraj od Dobrošova až po Kralický Sněžník. Hned přišla gratulace od vládce Krkonoš - Krakonoše a z druhé strany přispěchal až od Sněžníku vládce Krulíšák.

podle v. Šplíchala - R.Doleček

ANTONÍN ŠPINLER

***1916 – †1999**

Tento vzácný člověk pochází z osady Bořitov, která patří k Nekoři. Pro mnohé to je jméno, které Vám nic neříká. Je to škoda, že sdílných pamětníků ubývá. Tento člověk rád navštěvoval líšnické obyvatele a získával informace, které publikoval ve svých knížkách. Pohádky O bílé lišce, Na modrou stranu či Lidé od Orlice musí každého zaujmout. V Líšnici navštěvoval pana Č. Ježka, Osvalda Skalského, Františka Dolečka a jeho sestru Marii později Filipovou provdanou právě na Bořitov. V Líšnici si oblíbil místo tak zvané u Pilnáčkoví tůně. Zde také vytvořil postavu vodníka Morouse v pohádce o Šípkové Růžence z Nekoře. Další oblíbený člověk z Líšnice byl hajný Josef Píč st.

Jeho otec byl tkadlec, později železničář. Obecnou školu vychodil ve Studeném a Jablonném nad Orli. V roce 1935 ukončil studium na učitelském ústavu v Brně. Učil postupně v Mistrovicích, Žamberku, Sobkovicích, Klášterci nad Orlicí a nejdéle v Těchoníně. Stále jej lákala krásná příroda našeho koutu a zajímavá minulost naší krajiny. Vychovával děti k lásce ke své domovině a ochraně přírody. V časopise Myslivost vedl několik let stránky Mladých přátel přírody a myslivosti. Zájem o historii zaměřil na práci kronikářskou. Mnozí pamětníci se svými vzpomínkami zasloužili, že mohl zachytit řadu pašeráckých příběhů. Z Líšnice to byl pan Ježek, Lesák a Veverka.

Další lidé vystupují v jeho povídkách. Například pan Klášterecký tzv. obr fůra a mnoho dalších. Touto cestou musíme poděkovat lidem, kteří už bohužel nejsou mezi námi. Pan Špinler zemřel 20.11.1999. Tento den byl pro všechny, kteří jej znali velice smutný. Odešel člověk, který miloval život a dokázal se radovat i z takových maličkostí, které lidé v jeho okolí vůbec nevnímali. Při posledním setkání s ním u tety na Bořitově nezapomenu na jeho slova: „Hochu, když chce člověk nejvíce žít, tak už to nejde tak jak by chtěl. Chtěl bych poděkovat všem za vzpomínky, které jsem si v srdci uchoval“. To jsou slova, které jsem slyšel od tohoto vzácného člověka při našem posledním setkání. Nu a na závěr písničku, kterou pan Špinler rád zpíval, když si udělal trochu náladu.

*Nechtěj, holka pašeráka,
toho ponocného ptáka
málo doma v noci líhá,
financ na něj v křoví číhá,
svobodná zůstávej, bav se tancem
a von se raději tahá s rancem.*

R. Doleček

Je 24. říjen 1869 – slavný den pro obyvatele Líšnice. Přijíždí vikář kyšperecký P. Antonín Buchtel a za přítomnosti obyvatel naší obce, mnoha občanů Žamberku, Nekoře, Klášterce nad Orlicí a mnoha dalších okolních obcí, proběhlo svěcení líšnického svatostánku a hřbitova.

Vracíme se však v čase o desítky let zpět. V roce 1788 se buduje na rozcestí cest Pastviny – Nekoř kaple sv. Jana Nepomuckého. Ta sloužila místním obyvatelům jako svatostánek celých devadesát let. 26.6.1865 byl položen základní kámen na chrám páně, který P. František. Kepřta, rodák líšnický a farář petrovický na poli Josefa Stejskala. čp. 23 vystavěti sobě umínil. Povolení dala biskupská rada a konsistoř v Hradci Králové 26.4.1864. Ještě v roce 1865 se vystavělo zdivo.

27.5.1866 zemřel zakladatel kostela, farář p. František. Kepřta. Ten věnoval na výstavbu celé své jmění. Pan Josef Stejskal kromě pozemků daroval veškerý stavební kámen. Stavba kostela byla zadána staviteli Potkowiz z Rokytnice v Orl. horách. Stavbu prováděl mistr Josef Mališ ze Synkova u Kostelce nad Orl.

V roce 1866 je stavba přerušena pro vypuknutí války. Od roku 1867 se ve stavbě pokračuje pod vedením pana Josefa Jirčíka, čp. 113 – rodáka líšnického a kaplana potštejnského. Je postavena věž, kryt a dokončeny hřbitovní zdi. Od července 1868 přebírá řízení stavby představený obce pan Štěpán Vencel, čp.87. 31.8.1868 je na věž kostela usazen pozlacený kříž. Jeho zhotovení a pozlacení uhradila paní Barbora Bednářová, čp. 112. Kříž vysvětil vikář Antonín Buchtel. 27.6.1869 je na hřbitově pochován první člověk. Byl to chlapec pana Antonína Dolečka.

Dostáváme se k datu 29.7.1869. Po slavnostním vysvěcení jsou do kostela instalovány varhany, které věnoval baron Parish. O jejich zprovoznění se postaral žamberecký umělec a řezbář pan František. Rous. O pouti v témže roce jsou vysvěceny zvony, které vyrobil zvonař pan Traub v Olomouci. Třetí zvon, umíráček je přemístěn z kaple. Ta v tomto čase začala sloužit jako márnice. Kostel je doplněn obrazy od pana Jana Umlaufa a jeho syna z Kyšperka – Letohradu. V roce pan Buchtel vykropil pozůstatky pana faráře Kepřty, který dle jeho přání byl převezen do Líšnice a u hlavního vchodu je pohřben na čestném místě. Řezbář Josef Langr z Čermné vyřezává postranní oltář a kazatelnu. Hlavní oltář byl v roce 1878 renovován od V. Jandery nákladem Josefa a Barbory Stejskalových. Za zmínku stojí, že vše od zvonů, obrazů či řezbářských prací, bylo hrazeno ze sbírek a darů místních občanů.

21.4.1880 je první biřmování. Toto provádí biskup Rais z Hradce Králové. 21. 4. 1883 se provádí první opravy. Tyto provádí pan Antonín. Jirčík, čp. 113. 21.7.1901 je věž opatřena hodinami. Ty sestavil pan Ludvig Hainz z Prahy. Částka 1050 Kč byla opět uhrazena občany. Přichází rok 1904 a provádí se malba kostela v románském stylu. Tu provádí akad malíř Jan Ottmar z Ústí nad Orlicí. Částku 1400 Kč věnovala paní Pavlína Stejskalová, čp. 59.

Osudný rok pro kapličku je rok 1905. Tento skvost musí ustoupit silnici na Pastviny. Kříž je přesunut k hlavnímu vchodu na hřbitov. Blíží se 1. sv. válka. 26.11.1916 v neděli dopoledne před zraky všech občanů Líšnice se před kostelem ničí německými vojáky zvony. Nastalo těžké období, jak pro svatostánek, tak pro obyvatele. Lidé se semknuli, a právě v kostele nacházeli útěchu. Překonávali útrapy, ztráty svých mužů a synů. Přichází konec války. V kostele se zavádí el. proud. Toto zařizuje firma Kumpošt a spol. ze Žamberku. Veškeré náklady hradí Adolf a Josef Urbanovi, čp.166. Montáž provedli montéři pan Bednář z Líšnice a pan Kodýtek z Končin. Občané opět sbírkou pořizují nové zvony. Tyto odlévá pan Šidlichovský Josef v Lomnici nad Popelkou. Třetí zvon – umíráček věnuje 29.4.1934 pan F. Bříza, čp. 61. V roce 1937 se provádí pod vedením stavitele pana Havlíčka ze Žamberku generální oprava kostela. Je obnoven také kříž na věži. Ten vykoval pan F. Bříza, čp.27. Kostel je chloubou obce. Znovu však přichází zlá doba. Němečtí vojáci opět likvidují z kostela zvony.

Těsně před likvidací s rizikem ztráty života, ukrývá pan Langr, čp. 197 a pan Krejsa, čp. 245 umíráček. Ten se po válce dlouho nemůže najít.

V padesátých letech není režim církvi nakloněn. A tak až v roce 1969 je opraven hřbitovní parkán. Za spolupráce pana faráře Šimka, předsedy R.Dolečka, pana Adolfa Pospíšila a občanů obce, kteří odpracovali zadarmo 1354 hod. Pan farář Jan Šimek pro nemoc musel práci přerušit, a tak předseda MNV navázal spolupráci s důstojným pánem Josefem Dostálem a opravy byly dokončeny. Bránu na hřbitov vykoval mistr kovář Julius Beran. 4.4.1973 při odklizení odpadu se nachází umíráček. Nalezl jej pan L. Zářecký, čp. 257, Kepřta Kamil, čp. 20 a Doleček Rudolf. čp.130. Na jeho opravě a vyleštění se podílel pan Hynek Slezák ze Zákopanky, čp. 247. Rodák líšnický, pan Václav Zářecký, maluje v roce 1985 interiér kostela. Je to šestnáctý svatostánek, který pociťoval svojí uměleckou láskou.

Přichází rok 1989 – zásluhou místních obyvatel pod vedením pana A. Břízy, čp.61, Jana Hrdiny, čp. 113, Pavla Malečka, čp. 176 a V. Skalického se opravuje fasáda a věž kostela. Přichází přelom tisíciletí. Lidé si přejí lepší a radostnější život. Přesto dochází k vykradení kostela. Mimo jiné byla odcizena vzácná řezbářská díla, která byla přemístěna z kaple sv. Jana Nepomuckého. Tyto umělecké skvosty se doposud nenašly.

Na přelomu tisíciletí, v čele se starostou Ing. M. Kepřtou a A. Břízou, se místní občané snaží o zvelebení kostela. To se jim daří, a společně s firmou Chaloupka se opravuje náš svatostánek. Provádí se také rekonstrukce el. rozvodů. Tu zařizuje nekořák Petr Glonek. Vše je připraveno na slavnostní akci. Po šedesáti letech se za pomoci občanů podařilo získat peníze na nové zvony. Byly odlity Pernerovým zvonařstvím, větší zvon váží 350 kg a menší 300 kg. První je zasvěcen sv. Rodině a druhý sv. Janu Nepomuckému. Velkou zásluhu na úspěšné sbírce má Rudolf Doleček z Olšiny, čp. 246. 25.7.2004 tak zvony doplnily osamocený umíráček. Zvony vysvětil biskup Kájínek a duchovní správce Andřej Gotzc. Po sbírce na zvony se snaží vikář Oldřich Kučera sehnat peníze na opravu varhan. To se daří a opět se musí poděkovat občanům naší obce a okolí. V budoucnu se uvažuje o opravě střechy a akumulčním topení. Toto je stručná historie našeho svatostánku. Musíme být hrdi na práci našich předků a snažme se v jejich díle pokračovat.

*Slunce nad strání vychází,
řeka sluncem zalitá je,
opar stříbrný na skálu vystupuje,
kostel se na slávu připravuje.*

*Sluníčko jej krásně osvětluje,
je nádherné ráno,
na svého sluhu se těší,
ten ranní mši tu slouží.*

*Své ovečky k Bohu připravuje,
každý se té dálky bojí,
vede daleko do nebe,
bolest v náruči svaté rodiny se hojí.*

*V poledne svými zvony zahlaholí,
ne vždy však dobře je,
za sto padesát let mnoho nepřátel měl,
kostelíček mlčel, lid ale za ním šel.*

*Odpoledne někdy smutno je
umíráček zazní do kraje,
to se lidé sejdou, rozloučí se,
s kamarády naposled potěší se.*

*K večeru ze smutku se probere,
západ slunce jej zahřeje,
v oknech zář slunce vidět je,
hladina řeky opět zrcadlí se.*

*Za dalších padesát let tu nebudeme,
kostel bude držet stráž,
z našich dětí budou kmeti,
s kamarády budem tiše spát.*

Antonín Bříza, Rudolf Doleček

Foto 1: Oprava kostela v roce 1937. Kříž opravoval kovář pan František Bříza (č.p.27)

Foto 2: Pan Vlastimil Skalický při opravě kostele v roce 1989.

Foto 3: Marek Papcun a Karel Kopecký se starají o údržbu uchycení zvonů a věžních hodin.

Zdravíme všechny z naší Alternativní půdy!

Moc Vám děkujeme, že jste nám pomohli zahájit, už třetí sezónu Mezi Trámy. Pevně věříme, že k nám v tomto roce, ještě nejednou zavítáte.

Jako každé léto, tak i letos, půdu otevřeme hlavně pro děti, které se k nám chystají na příměstské taneční tábory. S další sezónou jsme přidali i jeden turnus táborů pro starší děti. Pokud tedy máte okolo sebe tanečnice II. stupně ZŠ, ještě nám pro ně zbývá pár volných míst. Během společných pěti dnů, nás s dětmi čeká velmi intenzivní práce na tvorbě vystoupení. Určitě budeme moc rádi, když nás přijdete podpořit. Závěrečná představení tanečních táborů se budou konat vždy v pátek 12.7., 26.7. a 9.8. od 18,00.

Abychom nezapomněli na dospělé, připravili jsme pro vás opět úterní hodiny jógy Mezi Trámy s Lenkou Cvikovou. Začínat budeme 2.7. v 18,00. a hodiny budou probíhat, až do konce prázdnin. Určitě je možné, přijít se protáhnout jen na některou z hodin, prosíme vás však o rezervaci předem, na čísle: 723 145 237.

Víme, že léto teprve začíná. My bychom vás však už teď, chtěli pozvat na zakončení prázdnin. Na neděli 1. 9. od 16,00 jsme se rozhodli vybrat taktovou akci, která věříme, že potěší nejen děti, ale i všechny dospělé. Můžete se tedy těšit na představení divadla Kampa – Škola Malého stromu v dramaturgii i režii Ivety Duškové.

Dostalo se k nám i pár dotazů, jestli budou i letos jednodenní nedělní kavárny... Jsme moc rádi za váš zájem, a tak vám prozradíme, že určitě nějaké plánujeme. Mimo to, nás budete moci letos potkat i mimo naši půdu, s menší verzí Kavárny Mezi Trámy. V nejbližší době např. na Wine and Food festivalu ve Vonwillerce v Žamberku.

Sledujte nás stále na našich webových stránkách – www.mezitramy.cz, anebo na facebooku, kde vám dáme vždy včas vědět o plánovaných akcích. Popřípadě pište jakékoli dotazy na email: info@mezitramy.cz, anebo se prostě zastavte, až pojedete Zakopankou.

Krásné léto, M(arika)ezi Trámy

Muzeum u Divnej Emmy

Vážení přátelé, po vzniku DVD o naší obci, které mimochodem bylo velmi brzo rozebráno a úspěšně propagovalo naši obec i v zahraničí, o čem svědčí i návštěva našich krajanů z USA, která proběhla 26.6.2019. Jednalo se o krajany, kteří pocházejí z čp. 113 – dnes Hrdinovi. Vznikl další dokument na popud Jirky Mikysky a paní Ireny Emmy Luxové. Byl natočen dvacetiminutový film o pohádkovém místě v Zákopance.

Každý člověk má předpoklad být v něčem výjimečný. Je ovšem problém toto během svého života objevit. To se povedlo paní Ireně. Ta dokázala při své lásce k umění vytvořit nádherné sbírky. Můžete vidět obrazy, starožitnosti, porcelán a další skvosty, které opravdu stojí za zhlédnutí. V neposlední řadě můžete uvidět ateliér krajky a načerpat energii na zahradě v okolí domu.

S tím vším Vás seznámí dokument o muzeu U Divnej Emmy. Věříme, že po zhlédnutí tohoto DVD si uděláte čas a toto pohádkové místo navštívíte. Krásné je, že se můžete kdykoliv vrátit. Když kvetou růže, anebo zrají šípky, v zimě, v létě v máji, vždy jste srdečně zváni. DVD je možné osobně zakoupit u paní Ireny Emmy Luxové v Zákopance, čp. 230 – č. tel. 732 335 142. Možnost prohlídky dle telefonní domluvy.

R. Doleček a Irena Luxová

90 let filatelie v Žamberku

15. září 2019 Vás Klub filatelistů Žamberk srdečně zve na výstavu 90 let filatelie v Žamberku. Zahájení výstavy v muzeu Žamberk v 15.00 hod. Na výstavě bude možné uvidět historické dokumenty, poštovní známky, pohlednice a další zajímavosti týkající se našeho regionu.

Srdečně zvou filatelisté Žamberk

Návštěva z Ameriky

26.6.2019 Líšnici navštívili potomci Jaroslava Františka Jirčíka a Vlastimila Antonína Jirčíka - bratrů, kteří na začátku minulého století odjeli do Ameriky. Jejich rodným domem byla usedlost č.p. 113, kde dnes žijí Hrdinovi. Někteří z výpravy tu byli už po několikáté a jiní úplně poprvé. Všichni dnes žijí v Houstonu, hlavním městě Texasu. Setkání bylo moc příjemné a byl vidět velký zájem dozvědět se o svých předcích co možná nejvíce. Návštěvu přivítal pan farář v kostele a starosta obce na obecním úřadě.

DOVOLENÁ NA OBECNÍM ÚŘADĚ

15. – 21. července a 5. – 11. srpna STAROSTA

22. – 30. července a 5. – 11. srpna ÚČETNÍ

V době dovolené můžete v nutných případech kontaktovat starostu na tel. 736 767 730. V době od 5. – 11. srpna bude obecní úřad uzavřen!

Pokud máte zájem o zasílání informačních SMS o dění v obci pošlete své číslo na oulisnice@orlicko.cz, nebo se zastavte na obecním úřadě. Současně je možné přihlásit se k odběru informačních e-mailů. Zasílání je ZDARMA.

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA ZPRAVODAJE BUDE 22.9.2019

LÍŠNICKÝ ZPRAVODAJ č. 2/2019, čtvrtletník. Vydává Obec Líšnice.
Registrováno MK ČR E 14134. Periodický tisk územního samosprávného celku
Redakce e-mail: oulisnice@orlicko.cz tel. 465 611 354
Neprošlo jazykovou úpravou. Vychází nákladem 150 ks, dotovaná cena 15,- Kč
10. července 2019